



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Radkovské a přísedících Bc. Moniky Váchalové a dr. J. Zikmunda v hlavním líčení konaném dne 23. srpna 2016

t a k t o :

Obžalovaný

J. K.

nar. xxx v xxx, bez pracovního poměru, trvale bytem xxx adresa pro doručování xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici xxx

j e v i n e n , ž e

dne 29.10.2015 kolem 08.15 hod v Praze 8 v ul. Švábky 4 násilím vnikl do zde zaparkovaného nákladního vozidla VD IVECO EURO CARGO ML 75E18, rz xxx, VIN xxx, které zde zaparkoval pošk. J. M., nar. xxx, a to tak, že rozbil blíž nezjištěným předmětem skleněnou výplň bočního okénka u pravých předních dveří v hodnotě 848 Kč, a následně z vozidla odcizil GPS navigaci zn. TOM TOM s nabíječkou a držákem v hodnotě 2.965 Kč ke škodě pošk. spol. MMDS, s. r. o. se sídlem U Lesoparku 1868, Čáslav, dále ruční scanner Psion Teklogix v hodnotě 15.090 Kč a nabíječku scanneru v hodnotě 270 Kč, celkem tedy v hodnotě 15.360,- Kč ke škodě společnosti SCHENKER, s.r.o. se sídlem K Vypichu 731, Nučice, dále 5 ks rohlíků v hodnotě 7,50 Kč, autonabíječku na mobil v hodnotě cca 316 Kč, nabíječku na bezdrátovou handsfree zn. Plantronics v hodnotě 338 Kč, zapalovač zn. Chesterfield v hodnotě 19 Kč, svazek

klíčů s čidlem od garáže, domu a vozidla v hodnotě 2.360 Kč a 2 ks rozbočovaček v hodnotě 337 Kč, celkem tedy v hodnotě 3.378 Kč

(K.ř.č. 1a - rozsudek)

ke škodě pošk. J. M., nar. xxx, tedy výše uvedeným jednáním způsobil poškozeným **celkovou škodu ve výši 21.703 Kč**, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, a to trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30.4.2015, sp. zn. 3 T 35/2015, s právní mocí dne 9.6.2015, kterým byl odsouzen mimo jiné pro též pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, přičemž když shora uvedené odcizené věci odnášel, povšiml si jej pošk. J. M., který obžalovaného po krátkém pronásledování dostihl a poté, co se dostali do vzájemné potyčky, kdy se poškozenému podařilo sevřít obžalovaného do tzv. „kravaty“ a držet jej na zemi, obžalovaný uchopil na zemi ležící šroubovák a zaútočil jím 3 ranami proti hlavě poškozeného, kdy v důsledku tohoto útoku poškozený utrpěl bližší nespecifikovanou oděrku v pravé spánkové krajině, bodnou ránu o délce 1 cm v pravé spánkové krajině, která byla vedena střední intenzitou, a bodnou ránu o délce 1 cm na čele vpravo od střední čáry pronikající přes kůži a čelní kost do pravé čelní dutiny, která byla vedena relativně velkou intenzitou, kdy v souvislosti s úrazovou změnou na čele došlo u poškozeného ke krvácení do čelní dutiny, do dutiny čichové kosti a do pravého nosního průduchu, kdy toto zranění poškozeného si vyžádalo lékařské ošetření v Nemocnici Na Bulovce, Budínova 2, bez vystavení pracovní neschopnosti, kdy obžalovaný si musel být vědom, že ranami šroubovákem o střední a velké intenzitě do hlavy poškozeného, by mohl způsobit poškozenému závažné poranění mozku jakožto důležitého orgánu, případně by mohlo dojít k průniku šroubováku do dutiny oční, což by mohlo vést až ke ztrátě oka, k čemuž však nedošlo, přičemž výše uvedeného jednání se obžalovaný dopustil přesto, , že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 1.8.2007, sp. zn. 1T 44/2007, s právní mocí dne 27.9.2007, odsouzen mimo jiné též pro trestný čin ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb.,

t e d y:

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání tr. činu a jehož se dopustil v úmyslu jinému úmyslně způsobit těžkou újmu na zdraví a čin spáchal opětovně, přičemž k dokonání tr. činu nedošlo,

prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen

č í m ž s p á c h a l

(K.ř.č. 1b - pokračování)

pokus zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve vícečinném souběhu s přečinem krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

Podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené MMDS, s. r. o. se sídlem U Lesoparku 1868, Čáslav, IČ 284 555 76, škodu ve výši 848 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se pošk. MMDS, s. r. o. se sídlem U Lesoparku 1868, Čáslav, IČ 284 555 76, odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se pošk. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, regionální pobočka Praha, pobočka pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj, IČ 41197518, Na Perštýně 6, Praha 1, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném dokazování zjistil soud následující skutkový stav. Obžalovaný J. K. dne 29.10.2015 v Praze 8 v ulici Švábky 4 násilím vnikl do zde zaparkovaného nákladního vozidla, a to tak, že rozbil skleněnou výplň bočního okénka u pravých předních dveří v hodnotě 848 Kč, a následně z vozidla odcizil věci specifikované ve výroku rozsudku ke škodě poškozených MMDS s.r.o., SCHENKER, s.r.o. a poškozeného J. M. v celkové hodnotě 21.703 Kč. Tohoto jednání se pak dopustil přesto, že byl v posledních třech letech za takový čin odsouzen. Bezprostředně poté, co si obžalovaný odnášel odcizené věci z vozidla, zjistil vloupání řidič předmětného vozidla poškozený J. M., obžalovaného dostihl, a došlo mezi nimi ke vzájemné potyčce. Zpočátku měl poškozený nad obžalovaným převahu, nicméně vzápětí obžalovaný uchopil na zemi ležící šroubovák a třemi ranami zaútočil na hlavu poškozeného. U poškozeného došlo v důsledku toho ke krvácení do čelní dutiny, do dutiny čichové kosti a do

pravého nosního průduchu, a toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření. Obžalovaný si pak musel být vědom, že tímto způsobem mohl poškozenému způsobit závažné poranění mozku, a případně mohlo dojít k průniku šroubováku do dutiny oční, což by mohlo vést ke ztrátě oka, k čemuž však nedošlo. Tohoto jednání se obžalovaný dopustil přesto, že byl za trestný čin těžkého ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 1.8.2007, sp. zn. 1T 44/2007.

Obžalovaný J. K. v rámci přípravného řízení využil svého zákonného práva a nevypovídal. V rámci seznámení se spisem obžalovaný učinil prohlášení, a to po zákonném poučení dle § 33 odst. 1 tr. řádu, a uvedl, že předmětného dne byl bez peněz a uviděl nákladník s navigací, proto rozbil boční okénko, vlezl dovnitř a do hnědé deky naházal navigaci a další věci z vozidla. Byl nevyspalý a byl pod vlivem drog, proto moc nevnímal.

S dekou plnou věcí šel směrem k ubytovně, byl v nervovém vypětí z družky. Když zalezl za plechové dveře a položil věci na zem, ozvala se hrozná rána, nějaký muž na něj skočil zezadu, chytil ho pod krkem do kravaty a začal ho škrtil. Obžalovaný mu říkal, že mu okénko zaplatí, a on říkal něco ve smyslu „ty zmrde zlodějskej, chcípni“, přitom obžalovaného ještě víc přiškrtil a obžalovaný už nemohl ani mluvit. Potom leželi na zemi, a obžalovaný už si nepamatuje úplně přesně, jak to šlo za sebou. Poté slyšel, jak ten muž říká, aby vypadnul. Na žádný šroubovák ani píchání si nepamatuje. Následně obžalovaný vypovídal v rámci vazebního zasedání před zdejším soudem a v rámci hlavního líčení. Uvedl, že předmětného dne šel z Palmovky směrem do Karlína a uviděl v autě navigaci a další věci, proto rozbil okénko, na sedačce byla deka, věci do ní hodil a šel směrem k ubytovně. Když vešel za dveře ubytovny, položil věci na zem, byl psychicky i fyzicky unavený. Najednou se ozvala rána do dveří, a někdo na něj zezadu skočil a začal ho rdousit, vzal ho do kravaty, oba spadli na zem a poté začal obžalovaný ztrácet vědomí. Ještě tomu pánovi říkal, že mu okénko zaplatí, bylo mu jasné, že se to děje kvůli vloupání do vozidla. Ten muž ale jenom nadával a škrtil ho ještě víc. Potom už si obžalovaný jenom pamatuje, jak se propadá. Když začal dýchat, vstal, a ten muž na něj křičel „vypadni“, tak šel pryč. Pak si sedl za Kauflandem a oddychoval, bylo mu zle, dokonce i zvracel - bylo to z toho, jak ho ten muž škrtil. Asi 14 dní potom nemohl pořádně polknout. Poté mu volal kamarád P. V. a říkal, že ho viděl v televizi, že měl někomu ublížit, tak se tedy dozvěděl, co se vlastně stalo. K dotazům obžalovaný dále uvedl, že auto se rozhodl vykrást proto, že viděl za oknem navigaci, která byla připevněna na předním skle. Obžalovaný uvedl, že už si nepamatuje, pomocí čeho do auta vnikl, buď měl šroubovák nebo tam byl nějaký kámen. Tehdy byl v polotransu ze své družky, všechno dělal kvůli ní. Obžalovaný uvedl, že s sebou měl nějaké nářadí, nějaké klíče, protože před tím kamarádce na Palmovce něco doma předělával, měl to v taštičce o velikosti ledvinky. Co vše z vozidla vzal, neví, do deky naházal různé věci z auta. Předmětného dne obžalovaný kromě toho, že měl problémy s družkou, byl i pod vlivem pervitinu, proto si vše nepamatuje. Obžalovaný neví, jak vzniklo poškozenému zranění. Poté, co ho poškozený začal škrtil, tak obžalovaný „vypnul“, nemohl ani mluvit, a nic si nepamatuje. Ošetřit se pak nikam nešel, protože byl na drogách a kradl, pouze to několik hodin vydýchal. Žádnou krev na místě neviděl, ani sám nebyl od krve, proto ho nenapadlo, že by se něco stalo. Všechny odcizené věci se vrátily, na místě zůstaly i brýle obžalovaného za 15.000 Kč a čepice. Nářadí, které měl

(K.ř.č. 1b - pokračování)

obžalovaný v ledvince, si s sebou odnesl, cestou ale ještě něco vyhazoval. S tím, co se stalo, se obžalovaný svěřil své družce. Pak se ještě něco dozvěděl po telefonu od kamaráda, a řešil to se svými spolubydlicími, zkoušeli hledat na internetu, co se stalo, ale nic nenašli. Co si obžalovaný pamatoval, to řekl P. a F. V době činu měl obžalovaný asi o 15 – 20 kg méně, byl plešatý a bez vousů. O tom, že jsou na místě činu kamery, věděl, tuto ubytovnu už několikrát navštívil, ale v tu chvíli na to nemyslel. To, že by jakkoli udeřil poškozeného, si vůbec nepamatuje. Odcizené věci z vozidla měl v plánu prodat, aby mohl být se svou družkou. K užívání drog obžalovaný uvedl, že užíval pervitin, a to hlavně se svou družkou, ale řadu let také drogy vůbec nebral. Ze závislosti na drogách se léčil kolem roku xxx u primáře N. v xxx, potom nebral drogy asi rok, uklouzl až poté, co byl v partě a dal si nějaký alkohol. Po výkonu trestu pro ublížení na zdraví, kde byl 4 roky, také nebral drogy. Nyní uvažuje o další léčbě, už i psal do xxx, že by se účastnil schůzek anonymních alkoholiků. Poškozeného se snažil kontaktovat, napsal mu 2x, jednou se mu dopis vrátil. Poškozenému se omluvil a lituje toho, co se stalo. Domluvil se se svými rodiči a ti uhradili škodu zdravotní pojišťovně.

Poškozený J. M. před soudem vypověděl, že při výkonu svého povolání zavázal firmu v areálu Švábky, a když se vracel s paletou zpátky k vozidlu, uviděl svou mikinu, která ležela vedle vozidla na straně spolujezdce. Šel se podívat, co se stalo, a zjistil, že u vozidla je rozbité boční sklo a kabina byla vykradena. Zkontroloval i nákladový prostor, a ve chvíli, kdy míjel konec vozidla, tak si všiml osoby, která něco držela v náruči a utíkala do areálu Švábky 4. Muže doběhl a viděl, že má v ruce scanner, který používá pouze svědkova firma a žádná jiná, takže mu bylo jasné, že nese jeho věci. Poté mezi nimi došlo k potyčce. Muž mu říkal „já ti to zaplatím“, opakoval to 3x nebo 4x, poškozený po něm skočil, vzal ho do kravaty, muž pustil věci na zem. Poškozený rozhodně popřel, že by obžalovaného téměř uškrtil. Celou dobu při rvačce měl sice poškozený silovou převahu, ale poté, co začal vytahovat mobilní telefon a chtěl zavolat policii, tak tohoto obžalovaný využil, vykopl mu telefon, hodil poškozeného na zem a zalehl ho. Poté vzal šroubovák, který ležel na zemi a který mohl mít asi 15 cm, a zasadil mu celkem tři rány na čelo a do hlavy, po kterých poškozený začal krváčet. Poškozený pak začal na obžalovaného hlasitě rvát, aby vypadl, což obžalovaný uposlechl. Všechny odcizené věci zůstaly na místě střetu. Pokud se jedná o věci uvedené v obžalobě, jsou mezi nimi uvedeny i věci, které patřily obžalovanému, a to kšiltovka (baseballová čepice), brýle, plochý šroubovák, deka a kleště. GPS navigace s nabíječkou a držákem byly firmy MMDS, scanner je firmy SCHENKER, stejně jako nabíječka k němu. Pět kusů rohlíků, autonabíječka na mobil, nabíječka na bezdrátovou hands-free patřily poškozenému, stejně jako zapalovač, svazek klíčů a dva kusy rozbočovaček. Pokud obžalovaný tvrdil, že deka byla v autě, tak je pravda, že občas nějakou deku a polštář poškozený v autě vozil, ale k této se fyzicky nehlásí, nepovažuje ji za svůj majetek. Svědkovi i firmám se vše vrátilo, jediná škoda vznikla na okénku u auta, a také jeden rozbočovač byl poškozen. Poté, co obžalovaný z místa činu odešel, šel poškozený do areálu, kde byla nějaká paní, která se vyděsila, když ho viděla, zavolala vrátnou, a následně policii a RZS. Poškozený byl odvezen do nemocnice, kde byl ošetřen. Dvě rány na hlavě napravo mu byly ošetřeny rychloobvazem, nahoře na čele měl asi dva nebo tři stehy, absolvoval různá vyšetření (K.ř.č. 1b - pokračování)

hlavy - CT a rentgen. Ošetřen byl ambulantně, v pracovní neschopnosti nebyl. Obtíže po napadení pociťoval hlavně toho dne večer, kdy mu odcházela krev z nosních dutin a z hlavy, smrkal hodně krve, ale jinak se mu nedělo nic vážného. Jen po antibiotikách, která mu byla nasazena, se mu začaly objevovat boule za ušima, jednu mu lékaři vyřízli hned a na druhou ho objednávali na operační sál, ale když vysadil antibiotika, tak boule zmizela a operace nebyla nutná. Tyto obtíže po napadení mohl mít asi 2 týdny. Nyní kromě jizev žádné následky nemá. K popisu obžalovaného uvedl, že měl tehdy asi o 15 kg méně, byl oholený, s brýlemi, na sobě měl mikinu s kapucí tmavší barvy a kalhoty. Svědek byl tehdy v pracovním úboru, tzn. měl černé kapsáčové kalhoty a červené tričko SCHENKER, měl plnovous a krátké vlasy. Omluva od obžalovaného poškozenému došla, škodu mu obžalovaný žádnou neuhradil. Poškozený uvedl, že si není vědom, že by obžalovaný při potyčce působil zmateným dojmem, spíš měl za to, že je hlupák, protože dveře od auta nebyly zamčeny a okno u vozidla vůbec nemusel rozbít. Obžalovaný při potyčce ztratil brýle, to bylo to první, čeho si poškozený všiml a policistům ihned nahlásil, že brýle patří obžalovanému. Poškozený z obžalovaného necítil alkohol, ani nepozoroval, že by měl nekoordinované pohyby, spíš na něj působil vystrašeným dojmem. Zkušenosti s lidmi, kteří jsou pod vlivem drog, poškozený má, protože byl sám příležitostným uživatelem drog, poznal i lidi užívající pervitin, ale takto na něj obžalovaný v době potyčky nepůsobil, úplně vyloučit to ovšem nemůže.

Svědék F. L. před soudem vypověděl, že obžalovaného K. zná delší dobu, bydleli ve společně pronajatém bytě, kde měl každý jednu místnost, bylo to na nám. Xxx. V bytě bydlelo víc lidí, ještě P. P. a také přítelkyně obžalovaného. O tom, že se s někým porval, mu obžalovaný říkal, ale podrobnosti si již nepamatuje. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla proto čtena část výpovědi svědka z přípravného řízení, ve které uvedl, že mu obžalovaný říkal, že asi půjde sedět, že někde šmejdil, kde neměl, a tam ho nějaký chlap začal škrtit zezadu a on se ohnal šroubovákem, byl z toho špatný. Toto říkal svědkovi někdy v průběhu ledna. Také obžalovanému říkal nějaký kamarád, že ho viděl v televizi nebo na internetu, svědek to pak zkoušel hledat, ale nic nenašel. K této své výpovědi svědek v hlavním líčení uvedl, že se zakládá na pravdě. Podrobnosti o této události od obžalovaného ale svědek nezjišťoval, každý měl své starosti. Zda obžalovaný užíval drogy, svědek neví, sám uživatelem drog byl. Družka obžalovaného, A. P., drogy brala, bylo to na ní vidět, měla rozpíchané ruce. O placení nájmu za byt, kde společně bydleli, se starala P. P., každý platil svou část nájmu.

Svědčyně J. N. před soudem vypověděla, že obžalovaného zná, společně bydleli v bytě, který byl psaný na její sestru, jednalo se o byt v Xxx. Dále tam bydlela ještě paní P., dále J. přítelkyně a pan L.. O tom, že by byl pan K. uživatelem drog, svědkyně neví, nezajímala se o to. Nájemné za byt bylo placeno městu, jedná se o obecní byt. Ti lidé, co v bytě bydleli, nájem platili, byli na tom dohodnuti s tím, že každý bude platit poměrnou částku. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný s přítelkyní bydleli v bytě dva nebo tři měsíce, svědkyně je pak žádala, aby se vystěhovali, protože A. P. stále vyvolávala konflikty, a také neplatili nájem. Svědkyně uvedla, že si nepamatuje, že by se jí obžalovaný zmiňoval o tom, že by měl někoho napadnout, pouze slyšela, že se někde popral. Podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu byla čtena výpověď

svědkyně z přípravného řízení, ve které uvedla, že jí obžalovaný říkal, že někomu šroubovák nebo nůž vrazil do oka, a že měl vymlátit celou hospodu. Pak uvedla, že toto jí říkala přítelkyně obžalovaného A., a ne přímo on. Oba říkali, že kdyby ho chytili, půjde na dlouho sedět. A. také vždycky schovávala u ní v pokoji nože - pod deku nebo pod židli, aby nebyly v dosahu, to bylo kvůli J. Říkala, že když mu hrábne, je schopen i ublížit. Svědkyni nic nikdy neudělal, ale přítelkyni A. bil. Jednalo se tehdy o oboustrannou hádku, obžalovaný jí dal facku, a pak letěli do pokoje. Nikdy ale svědkyně neviděla, že by obžalovaný šel na svou přítelkyni s nožem. V rámci hlavního líčení pak svědkyně k této výpovědi uvedla, že o tom, že obžalovaný někomu vrazil šroubovák nebo nůž, do oka, jí řekla A.. Vzhledem k chování přítelkyně obžalovaného A., se ale nebylo, čemu divit, sama by jí také jednu plácla. Svědkyně s obžalovaným žádný konflikt neměla. Obžalovaný svou přítelkyni A. miloval, ale ona mu lásku neopětovala.

Svědék P. V. před soudem vypověděl, že s obžalovaným jsou kamarádi už od základní školy. O tom, že měl obžalovaný někoho napadnout, svědek ví, protože to viděl v televizi, kde bylo uvedeno, že se hledá ten člověk. Svědek obžalovaného poznal, protože mu ten muž někoho připomínal, měl na sobě černou bundu a džíny, do obličeje mu moc vidět nebylo. Vedle toho ale byla ukázána i kresba obličeje (identikit) a podle toho ho poznal. Obžalovanému tuto informaci zavolal, a ten na to reagoval tak, že se ptal, na kterém programu to dávali. Když se pak viděli osobně, svědek se ptal obžalovaného na to, co se stalo, a obžalovaný jen zběžně popsal, že tomu člověku chtěl něco ukrást, on ho napadl, skoro ho uškrtil, a proto se bránil tím, že mu dal tím šroubovákem. Další podrobnosti obžalovaný neuvedl a svědek se více nevyptával. Toto řešili pár dní poté, co obžalovanému zavolal. O trestní minulosti obžalovaného svědek ví, sám má také trestní minulost, je mu známo, že obžalovaný užíval pervitin, a že naposledy bydlel někde u Xxx s více lidmi.

Za souhlasu stran byla dále dle § 211 odst. 1 tr. řádu čtena výpověď **svědkyně P.K.**, která v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaného K. zná z bytu v Xxx, kde bydlela asi 3 týdny. Požádala o bydlení Jitku N., neboť neměla, kde bydlet. Měla před nástupem do výkonu trestu, ale kvůli svému dvouletému synovi si chtěla nejprve vyřídit doklady, aby tam mohl být s ní. V bytě dále kromě ní aj. bydlela A. P., P. P., F. L. a obžalovaný K.. V bytě se braly drogy, ale svědkyně se od toho držela dále, protože v té době abstinovala. Každý bydlel ve svém pokoji. O tom, že by se měl obžalovaný K. něčeho dopustit, neslyšela, byl stále zavřený v pokoji s přítelkyní A. P., když od něj zrovna neutekla, z čehož byl obžalovaný nešťastný.

Za souhlasu stran byly dále čteny **protokoly o rekognici** – poškozený J. M. jako osoba poznávající uvedl, poté, co mu bylo předloženo 11 ks šroubováků, že nejpodobnějším tomu, kterým byl napaden, je šroubovák č. 11. Protokol je doplněn fotodokumentací. Dále byla s poškozeným M. prováděna rekognice osob dle fotografií, dle § 104b tr. řádu, kde mu bylo předloženo 8 fotografií, mezi kterými se nacházela i fotografie obž. K.. Poškozený však osobu útočníka bezpečně nepoznal. I tento protokol je doplněn fotodokumentací.

Podle § 213 odst. 2 tr. řádu byla dále v rámci hlavního líčení **přehrána DVD** založená ve spise. Na jednom DVD byl záznam s televizní relací, která proběhla po konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným, na které je zaznamenán odchod osoby obžalovaného z místa činu, kdy tento má na sobě tmavé oblečení a bundu s kapucí, záznam je bez zvuku. Dále bylo přehráno DVD s kamerovými záznamy z místa činu, na kterých je zaznamenán příchod obžalovaného již s odcizenými věcmi v náručí do oblasti ubytovny, kdy zpoza dveří, které se náhle otevrou, vchází poškozený v červeném triku, dojde k fyzické potyčce mezi oběma muži, při které má zprvu navrch poškozený, nicméně poté, když manipuluje se svým mobilním telefonem, získá převahu obžalovaný, a je na kamerovém záznamu pozorovatelný jeho útok proti poškozenému do oblasti hlavy, následně se už poškozený drží za hlavu v čelní oblasti a obžalovaný z místa činu odchází.

Dále byly provedeny **listinné důkazy** – z protokolu o zadržení vyplývá, že obžalovaný byl zadržen dne 1.2.2016 v 08.50 hod., kdy v této době již byla Obvodním soudem pro Prahu 3, sp. zn. 15 T 72/2015 vydána výzva k nástupu do výkonu trestu, a to ihned, kterou si obžalovaný dosud nepřevzal. Dále jsou ve spise založeny lékařské zprávy o ošetření poškozeného J. M. v nemocnici Na Bulovce. Na základě příkazu Obvodního soudu pro Prahu 8 ke sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu dle § 88a odst. 1 tr. řádu, bylo šetřeno, zda se v okolí místa činu nacházely v předmětné době telefony náležející obžalovanému, případně jeho bratru či přítelkyni. Analýzou však bylo zjištěno, že tato telefonní čísla na místě zjištěna nebyla. Předložen byl dále protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace, ze kterých je zřejmé, že nákladní vozidlo společnosti MMDS s nápisem SCHENKER, má rozbité pravé boční okénko u spolujezdce, v místě potyčky mezi obžalovaným a poškozeným pak byla nalezena deka potřísněná krví, dále klíče, baseballová čepice, sika kleště, brýle a dále zde byl pohozený telefon, nabíječka, scanner, rohlíky a zapalovač. Poté, co byl poškozený ošetřen v nemocnici Na Bulovce, byl rovněž zadokumentován na fotografiích, které jsou obsahem spisového materiálu, ze kterých je patrné, že utrpěl celkem 3 rány, jednu na pravém spánku a pravé tváři, a jednu uprostřed čela. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie bylo zjištěno, že vizuálním ohledáním předložené věcné stopy - nalezených brýlí, nebyly nalezeny žádné daktyloskopické stopy, byly na nich zviditelněny pouze neupotřebitelné fragmenty daktyloskopických stop, proto nemohlo být daktyloskopické přezkoumání provedeno. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetiky, bylo zjištěno, že na brýlích nalezených na místě činu, na černé kšiltovce, na držáku navigace TOM TOM, a na páce dveří vozidla IVECO, byly nalezeny profily DNA, které jsou shodné s profily DNA uloženými v databázi, které se shodují s profilem DNA osoby označené „J. K.“. Pravděpodobnost výše uvedené shody mnohonásobně překračuje hranici stanovenou jako limit individuální identifikace. Ve spise je pak založena fotodokumentace vztahující se k osobě obžalovaného J. K., který v minulosti nosil velmi krátký sestřih, byl hladce oholen, případně nosil dioptrické brýle. V současnosti má obžalovaný plnovous a je silnější postavy. Dále byl předložen jako listinný důkaz omluvný dopis, který obžalovaný adresoval poškozenému. Konečně jsou součástí spisového materiálu listiny vztahující se k trestní minulosti obžalovaného, které budou blíže rozebrány v pasáži vztahující se k odůvodnění ohledně uloženého trestu.

Ve věci byl dále zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** znalcem MUDr. Tomášem Vojáčkem, který ve svých závěrech uvedl, že na podkladě dostupné zdravotnické dokumentace poškozený J. M. utrpěl bodnou ránu velikosti 1 cm na čele, vpravo od střední části, pronikající přes kůži a čelní kost (přední desku) do pravé části čelní dutiny, a bodnou ránu v pravé spánkové krajině délky 1 cm s otokem měkkých tkání. V souvislosti s úrazovou změnou na čele bylo zjištěno krvácení do čelní dutiny, do dutiny čichové kosti a do pravého nosního průduchu. V souvislosti s úrazovou změnou v pravé spánkové krajině byla zjištěna přítomnost vzduchu v měkkých tkáních v okolí této rány. Úrazové změny jsou ve zdravotnické dokumentaci popsány jako tržné rány, přičemž nejsou popsány jejich okraje, úhly, atd., avšak vzhledem k popsanému úrazovému ději, dodanému kamerovému záznamu a popisu CT hlavy, se jedná o rány bodné, neboť v případě rány na čele, je jednoznačně rozlišitelný vbod (pronikající poranění na kůži) a bodný kanál, který směřuje do dutiny čelní kosti vpravo. Bodná rána v pravé spánkové krajině je poranění lehké, a bodná rána v čelní krajině je poranění středně těžké. Úrazové změny u poškozeného vznikly při účinku relativně ostrého nástroje, který v dlouhé ose a malé ploše účinkoval relativně velkou intenzitou do oblasti čela, a střední intenzitou do oblasti pravého spánku. Opakovaný úder šroubovákem vznik všech těchto úrazových změn velmi dobře vysvětlí, přičemž na podkladě zdravotnické dokumentace lze dovodit dva údery. Trvalé následky budou v podobě jizvy na čele, kdy může být i eventuálně pohmatově patrný menší důlek či hrbol po zhojení čelní kosti v místě průniku do čelní dutiny. Jizva na kůži bude i na pravé spánkové krajině. Bodná rána vpravo na čele s porušením čelní kosti, je ze soudně lékařského hlediska hodnocena jako ublížení na zdraví, bodná rána v pravé spánkové krajině charakteru ublížení na zdraví ze soudně lékařského hlediska nedosahuje. V obecné rovině jsou opakované údery šroubovákem v dlouhé ose do oblasti hlavy velmi dobře způsobilé ke vzniku vážných úrazových změn, jako je proniknutí do dutiny lební s poškozením mozku, tedy důležitého orgánu, které může vést až k ohrožení života. Po prohlídce CT snímků hlavy bylo možno velmi dobře posoudit tloušťku čelní kosti před čelní dutinou v místě úrazové změny a šupiny spánkové kosti vpravo, přičemž jejich tloušťka je stejná. Tedy pokud by byl úder veden do pravé spánkové krajiny o relativně velké intenzitě, obdobně jako do kosti čelní, bylo by zde velmi vysoké riziko prolomení šupiny pravé kosti spánkové s proniknutím do dutiny lební, kde by mohlo dojít k různě závažnému poranění mozku jakožto důležitého orgánu. Takovéto poranění by mohlo být již ze soudně lékařského hlediska hodnoceno jako těžká újma na zdraví. Obdobně, pokud by byl úder o relativně velké intenzitě veden do oblasti oka, mohlo by zde dojít k vážnému poškození, jako je průnik nástroje do dutiny oční, což by mohlo vést např. až ke ztrátě oka. Takovéto poranění by mohlo být již ze soudně lékařského hlediska hodnoceno jako těžká újma na zdraví. Bodná rána na čele se zlomeninou čelní kosti a s průnikem do čelní dutiny omezuje v běžném způsobu života po dobu přibližně dvou až tří týdnů, než dojde ke zhojení zlomeniny, a to hlavně bolestivostí, klidovým režimem, zákazem smrkání a používání léků k uvolnění dýchacích cest (nosní kapky) a na prevenci infekce tzv. antibiotik. Bodná rána kůže v pravé spánkové krajině omezuje v běžném způsobu života po dobu přechodnou, do jednoho týdne, a to hlavně bolestivostí a opatrností při hygieně. Poškozený M. byl prohlédnut lékaři na různých odděleních, kdy podstoupil vyšetření za pomoci speciálních zobrazovacích metod, jako

(K.ř.č. 1b - pokračování)

je RTG a CT vyšetření. V případě rány na čele bylo přistoupeno ke spojení kůže za pomoci speciálních náplastí, tzv. steril-stripů, a poté byla rána pokryta dezinfekcí a obvazovým materiálem. Po konzultaci s lékařem na ORL bylo přistoupeno v případě zlomeniny čelní kosti ke konzervativní léčbě, tedy ne k léčbě operační, a to za pomoci antibiotik a klidového režimu, který by měl být alespoň po dobu dvou týdnů. Zhojení zlomeniny čelní kosti tohoto charakteru je za dva až tři týdny. Rána v pravé spánkové krajině byla prohlédnuta, vyčištěna a sešita chirurgickým stehem, chirurgické stehy byly vyjmuty 11 dnů od sešití, což není doba neobvyklá, avšak omezení v běžném způsobu života je jen po dobu přechodnou, a to do jednoho týdne. Úrazové změny na poškozeném byly zjištěny objektivně, a to po prohlídce lékaři, přičemž za pomoci CT lze velmi dobře vidět vlastní porušení kosti čelní vpravo i vzduch v pravé spánkové krajině. Pracovní neschopnost obvykle stanoví ošetřující či praktický, lékař, kdy bere v úvahu i subjektivní stesky poškozené osoby, její pracovní zařazení a charakter poranění. V obecné rovině by mohla být pracovní neschopnost vystavena na dobu dvou až tří týdnů. V rámci hlavního líčení znalec MUDr. Vojáček doplnil k dotazu soudu, že pokud poškozený uvádí, a je to zaznamenáno i na fotodokumentaci, že utrpěl tři rány, pak lze uzavřít, že tato třetí ranka byla zřejmě oděrka. Dle předložených fotografií znalec uvedl, že je zřejmé, že byla ošetřena pouze dezinfekcí, pravděpodobně se mohlo jednat o škrábanec od šroubováku. Pokud by se jednalo o poranění závažnější, zcela jistě by bylo popsáno v lékařské zprávě poškozeného z nemocnice Na Bulovce. Pokud se pak jedná o boule, které se poškozenému udělaly za ušima poté, co mu byla nasazena antibiotika, uvedl znalec, že se jedná o ucpání váčků mazových žláz, a rozhodně se nejedná o změnu úrazovou nebo následek úrazových změn. Antibiotika mohou mít různou škálu nežádoucích účinků, v tomto případě se pak asi jednalo o chorobnou změnu v oblasti retroaurikulární, čili za ušima. Pokud se jedná o intenzitu útoku, uvedl znalec, že vycházel ze svých zkušeností, v tomto případě pak došlo skutečně k porušení kosti, a znalci v případě porušení kosti, a to i nosních kůstek, udávají v případě tupého násilí intenzitu velkou. Ekvivalentně tomu znalec v tomto případě určil intenzitu jako relativně velkou, protože kdyby byla velká, je přesvědčen, že by rána pronikla až do dutiny lební. Poškozený měl porušenou kůži, jakožto měkkou tkáň a kost. Z charakteru poranění znalec nemůže usuzovat, zda byly způsobeny útokem nebo obranou, ale v každém případě tato poranění vznikla aktivně, nějakou silou, která působila do míst konkrétních poranění, a to hroznatým,

relativně ostrým předmětem. Znalec byl dále dotázán, zda by mohlo u obžalovaného dojít ke ztrátě paměti ve chvíli, kdy byl rdoušen, resp. uchopen rukama za krk, např. v kravatě – znalec uvedl, že v tom případě by u něj muselo nastat bezvědomí, protože v tu chvíli dojde k odkrvení mozku, člověk ztratí vědomí, a může dojít k retrográdní amnézii, tedy tito lidé si nepamatují, co se dělo v rámci vlastního činu. Vzhledem k tomu, že u obžalovaného žádné bezvědomí, a to ani na kamerovém záznamu, shledáno nebylo, domnívá se znalec, že nemohlo dojít ani k amnézii.

Za souhlasu stran byl dále čten **znalecký posudek z oboru ekonomika, zpracovaný znalkyní JUDr. Marií Jandlovou**, která vyčíslila škodu vzniklou jednotlivým poškozeným, a to poškozené MMDS, s.r.o. za GPS navigaci v hodnotě 2.965 Kč a za zničené boční okénko ve výši 848 Kč, celkem ve výši 3.813 Kč. Ohledně vyčíslení ve vztahu ke společnosti SCHENKER byla stanovena cena scanneru a nabíječky na částku 15.360 Kč. Dále byly oceněny věci odcizené poškozenému M., a to v částce 3.378 Kč, kdy byly odečteny hodnoty věcí náležejících obžalovanému.

Znalci MUDr. Vlastimil Tichý a PhDr. J. Kloze, PhD. zpracovali společně **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie**, na osobu obžalovaného K.. Ve svých závěrech znalec psychiatr uvedl, že obžalovaný netrpí a ani v době páchaní trestného činu netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy, jeho intelekt je v pásmu průměru. Na bázi encefalopatie je zde smíšená porucha osobnosti, která je disociální, nezdrženlivá, emočně nevyvážená, afektivně dráždivější se sníženou frustrační tolerancí a impulsivní reaktivitou v intoxikaci a zátěži. Obžalovaný preferuje bezprostřední uspokojování potřeb, bez ohledu na společenské normy a zákony, přijal životní styl a normy subpopulace toxikomanů a recidivistů, je zde škodlivé užívání pervitinu s psychickou závislostí a škodlivé užívání benzodiazepinů bez závislosti, a hazardní hráčství. V době páchaní trestného činu byla u něj pravděpodobně intoxikace pervitinem a prostý afekt (nejedná se o afekt patický). Tyto akcentovaly osobnostní rysy obžalovaného, zvýšily jeho aktivitu, sebevědomí, snížily jeho soudnost, vedly k ventilaci negativních emocí. Tvrzení obžalovaného, že měl v sobě další návykové látky a nemá žádné vzpomínky na inkriminovaný den, se jeví znalci nevěrohodným a účelovým. Obžalovaný je schopen uvědomit si účinky pervitinu na své jednání a chování, jeho schopnost odolat jeho požití je však snížena částečně, měrou podstatnou. Motiv trestného činu nebyl sycen faktory psychopatologickými, vycházel z osobnostních rysů obžalovaného, jeho reaktivity, jeho životního stylu, názorů, a požitý pervitin toto jen akcentoval. V době páchaní trestného činu, byly u obžalovaného schopnosti rozpoznávací zachovány zcela, schopnosti ovládací pak byly sníženy částečně, asi v polovině stupnice mezi schopnostmi zcela zachovalými a zcela vymizelými, a to vlivem prosté intoxikace a prostého afektu u poruchy osobnosti na bázi encefalopatie. Životní styl a normy obžalovaného nejsou vhodné pro efektivní výkon ochranné léčby, proto je znalec nenavrhuje. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení. Na základě výsledků psychologického vyšetření lze konstatovat, že celková úroveň intelektových dispozic u posuzovaného se pohybuje v pásmu dobrého průměru, nebylo

u něj prokázáno forenzně významné organické poškození CNS, obžalovaný je osobností s disharmonickým vývojem a disociálními rysy, emočně instabilní. Emocionalita nevyvážená, afektivita v zátěži labilní, impulsivní, s nízkým prahem frustrační tolerance a vznětlivá. V sociální oblasti je problematicky socializován, s poruchami chování, nevyzrálými postoji, vztahově a pracovní neukotven, s převahou tendencí k primárnímu uspokojování subjektivních prožitků a potřeb, bez ohledu na společenské normy a pravidla. V aktuálním objektivním psychopatologickém nálezu nebyly pozorovány žádné projevy duševní choroby ve vlastním slova smyslu nebo forenzně podstatné duševní poruchy či obdobný klinický stav. Po zvážení všech souvislostí považuje znalec psycholog jeho prognózu ve vztahu k resocializaci jako málo reálnou, téměř vyloučenou, vyjádřenou pod písmenem F na orientační pomocné škále: A-výborná, B-velmi dobrá, C-dobrá, D-ztížená, E-obzvlášť ztížená, F-téměř vyloučená a G-vyloučená. Schopnost posuzovaného správně vnímat, zapamatovat si, uchovat a následně reprodukovat prožité události není snížena smyslovou vadou, deficitem kognitivních funkcí ani duševní chorobou, obecná věrohodnost obžalovaného je v normě. Pokud bude trestný čin obžalovanému prokázán, uzavírá znalec, že v případě krádeže se jednalo o úmyslný čin, vykonaný cíleně a s rozvahou. V případě těžké újmy na zdraví se jednalo o poruchové jednání, vzniklé v situačním konfliktu, afektivně podmíněné, které mělo charakter zkratkového jednání. Tato jednání jsou vysvětlitelná z pozic normální psychologie, a jsou plně v souladu s formátem osobnosti obžalovaného.

V rámci hlavního líčení znalec PhDr. Kloze odkázal na písemný znalecký posudek, který ve věci zpracoval, a k dotazům uvedl, že pokud se jedná o amnézii obžalovaného, kterou uvádí jako následek škrcení poškozeným, dle znalce všechny mentální dispozice u obžalovaného byly plně zachovány a nebyl žádný důvod uvažovat o tom, že by měl nějaký výpadek paměti. Někdy může dojít k určité ztrátě vzpomínky v rámci afektivního konfliktního jednání, ale to nemá forenzní vliv na vlastní čin. Ani pokud se jedná o užití drog, nedospěli znalci k tomu, že by u něj měla nastat patická reakce, byl na jejich užívání zvyklý, z psychologického hlediska znalec psycholog výpadek paměti vyloučil. Dále znalec uvedl, že jeho závěr o formě téměř vyloučené resocializace, vycházel z několika negativních faktorů, které byly u obžalovaného přítomny – porucha osobnosti s disociálními rysy, opakovaná trestanost včetně ublížení na zdraví, provedení tohoto činu v podmíněném odsouzení a dále pracovní a vztahová neukotvenost. Znalec psychiatr, MUDr. Tichý, v rámci hlavního líčení doplnil, že pokud se jedná o závislost obžalovaného na pervitinu, jedná se o psychickou závislost, neboť u pervitinu se fyzická závislost nevytváří, pervitin mu dělal dobře, zvyšoval jeho aktivitu. Jeho schopnost rozpoznat účinky pervitinu na své jednání a chování byla zachována, ale schopnost odolat jeho prvnímu požití byla částečně snížena, měrou podstatnou, a to díky psychické závislosti. Pokud se jedná o obžalovaným tvrzenou amnézii, uvedl znalec, že se může buď jednat o účelové tvrzení ze strany obžalovaného, případně by se u něj mohlo vyskytnout něco na způsob tzv. alkoholového okénka, kdy by mohla být porušena paměť, a toto by mohlo být vytěsněno, což ale znalec považuje za méně pravděpodobné. Navíc by se to mohlo vyskytnout spíše u nějaké déletrvajících trestné činnosti, ale nikoli v tomto konkrétním případě. Požitý pervitin pak dle znalce psychiatra

vedl u obžalovaného k určitému odbrždění, ale na psychomotoriku obžalovaného vliv neměl. Sílu úderů obžalovaného směrem k poškozenému zvýšil prostý afekt. Pokud se jedná o požití návykových látek, vycházel znalec z toho, co mu řekl obžalovaný, protože ten nebyl zadržen bezprostředně po činu, a říkal, že v tom období bral pervitin a nějaké benzodiazepiny. Požívání benzodiazepinů spolu s pervitinem však spíše snižuje jeho účinky, neboť tyto dvě látky jdou proti sobě. Pokud by byl intoxikován pervitinem i benzodiazepiny, pak by asi nebyl schopen veškeré té činnosti, která je mu kladena za vinu, a nejednal by takovým razantním způsobem, byl by více utlumen, proto znalec kombinaci těchto dvou látek spíše vyloučil.

Znalec dále k dotazům uvedl, že zabezpečovací detence není vhodným řešením pro obžalovaného, neboť netrpí žádnou duševní poruchou ani chorobou, má pouze poruchu osobnosti, a ta se odráží v jeho životním stylu. Znalec nenavrhl ani protitoxikomanickou léčbu, neboť pokud bude obžalovaný uznán vinným a bude ve výkonu trestu, mohl by uloženou protitoxikomanickou léčbu chápat jako další formu trestu, a poté je spolupráce takovýchto lidí velmi malá, berou to jako další formu represe. V tomto případě je nejdůležitější samotné rozhodnutí každého, že pervitin brát nechce, přičemž obžalovaný je abstinence schopen.

Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadami uvedenými v § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že vina obžalovaného J. K. byla prokázána v rozsahu podané obžaloby. Pokud se jedná o skutkový děj, došlo k drobným úpravám tak, aby korespondoval s provedenými důkazy (specifikace odcizených věcí a počet ran, které poškozený utrpěl). Obžalovaný J. K. se doznal k tomu, že předmětného dne 29.10.2015 vnikl do nákladního vozidla zn. IVECO, které v Praze 8 v ulici Švábky 4 zaparkoval poškozený J. M.. Uvedl, že ho k činu nalákala navigace, která byla připevněna k přednímu sklu, rozhodl se, že ji odcizí. Rozbil skleněnou výplň bočního okna, vnikl do vozidla a na deku naházal věci, které ve vozidle byly, a které měl v úmyslu následně prodat. Kromě svého doznání je obžalovaný z této trestné činnosti usvědčován výpovědí poškozeného J. M., dále protokolem o ohledání místa činu a fotodokumentací, a rovněž odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika. Z výpovědi poškozeného J. M. vyplynulo, že v rámci své pracovní činnosti zaparkoval vozidlo zn. IVECO v ulici Švábky 4 a měl v úmyslu zavézt zboží zde sídlící společnosti. Vzdálil se se zbožím zhruba na 20 minut, a když se vrátil k vozidlu, všiml si nejprve, že jeho mikina, kterou měl původně uloženou ve vozidle, leží na silnici. Když pak přišel blíž, zjistil, že je rozbité boční sklo a z vozidla je odcizena řada věcí. Společnosti MMDS, s.r.o. byla odcizena GPS navigace zn. TOM TOM s nabíječkou a držákem, ke škodě společnosti SCHENKER byl odcizen ruční scanner s nabíječkou, jemu osobně byla odcizena autonabíječka na mobil, nabíječka na bezdrátovou hands-free, 5 ks rohlíků, zapalovač, svazek klíčů s čidlem od garáže, domu a vozidla, 2 ks rozbočovačů. Hodnota takto odcizených věcí byla stanovena znaleckým posudkem znalkyně JUDr. Jandlové, která vyčíslila celkovou škodu na částku 21.703 Kč. Pokud se jedná o poškozené sklo na dveřích vozidla, vyčíslila znalkyně jeho hodnotu na částku 848 Kč. Pokud se jedná o další předměty, o nichž bylo v obžalobě uvedeno, že byly odcizeny ke škodě poškozeného M., uvedl poškozený, že baseballová čepice, plochý šroubovák, sika kleště a deka

mu nepatří. Obžalovaný k tomu uvedl, že čepice je jeho, a měl s sebou i náradí, muselo se tedy jednat o náradí patřící obžalovanému, protože nikdo jiný se na místě činu nepohyboval. Pokud se jedná o deku, do které si obžalovaný naskládal věci, které poté odcizil, uvedl obžalovaný, že již byla ve vozidle. Poškozený ale uvedl, že mu nepatřila, kdy toto uváděl i v přípravném řízení, přičemž deku vrátil zpět policii s poukazem na to, že není jejím vlastníkem. Věci patřící obžalovanému a deka byly proto vypuštěny z výroku rozsudku zcela. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný K. i s odcizenými věcmi odcházel, zašel za plechové dveře, kdy již byl sledován poškozeným M., který za ním vyběhl poté, co zjistil, že do vozidla bylo provedeno vloupání. Poškozený dostihl obžalovaného za plechovými dveřmi, kde se přesvědčil, že obžalovaný skutečně odnáší věci z jeho vozidla, což poznal podle scanneru patřícího spol. SCHENKER, který měl obžalovaný položen navrchu. Poškozený vyzval obžalovaného, aby věci vrátil, na což obžalovaný reagoval tak, že mu vše zaplatí. Poškozený se rozhodl obžalovaného na místě zadržet, čemuž se obžalovaný bránil a dostali se do fyzické potyčky, jejíž průběh je zadokumentován na kamerovém záznamu, který je rovněž součástí provedených důkazů. Ze záznamu je prokazováno, že poškozený měl zpočátku nad obžalovaným fyzickou převahu, nicméně ve chvíli začal manipulovat se svým mobilním telefonem, aby mohl přivolat policii, obžalovaný mu telefon vykopl a zaútočil na něj. Z výpovědi poškozeného vyplývá, že sebral na zemi ležící šroubovák, kterým mu zasadil celkem 3 rány do oblasti hlavy. Obžalovaný K. toto zcela popřel, uvedl, že způsob jakým ho poškozený chytil pod krkem - do tzv. kravaty, byl pro něj nepříjemný, téměř nemohl dýchat, nevěděl, co se s ním děje, a vůbec si nepamatuje, že by jakýmkoli způsobem na poškozeného zaútočil. Soud však uvěřil tvrzení poškozeného, neboť jeho výpověď koresponduje i s lékařskými zprávami založenými ve spise, s fotodokumentací zachycující poškozeného poté, co byl ošetřen v nemocnici Na Bulovce, a rovněž se znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Z těchto důkazů bylo jednoznačně prokázáno, že poškozenému byly předmětného dne způsobeny celkem tři rány na hlavě, a to jedna bodná rána o délce 1cm v pravé spánkové krajině, která byla vedena střední intenzitou, a jedna bodná rána o délce 1cm na čele vpravo od střední čáry, pronikající přes kůži a čelní kost do pravé čelní dutiny, která byla vedena relativně velkou intenzitou, přičemž bylo prokázáno, že v souvislosti s úrazovou změnou na čele došlo u poškozeného ke krvácení do čelní dutiny, do dutiny čichové kosti a do pravého nosního průduchu. Tato zranění byla u poškozeného zjištěna objektivně, poškozený byl bezprostředně po napadení ošetřen v nemocnici Na Bulovce, a byl vyšetřen i příslušnými zobrazovacími metodami (rentgen a CT). Znalec uzavřel, že úrazové změny u poškozeného vznikly působením relativně ostrého nástroje, který v dlouhé ose a malé ploše účinkoval do oblasti čela a pravého spánku poškozeného. Znalec ve svém posudku uváděl, že poškozený utrpěl dvě rány, nicméně z výpovědi poškozeného bylo prokázáno, že rány utrpěl celkem tři, přičemž třetí rána byla spíše nevýznamná oděrka či škrábanec, která nebyla zaznamenána v lékařské zprávě, a proto ji znalec nezohlednil ve svém posudku. Z fotodokumentace poškozeného bezprostředně po jeho ošetření je zřejmé, že skutečně má v oblasti pravé tváře ještě třetí ranku, která mu byla ošetřena, vydezinfikována, kdy se nejednalo o závažné poranění. Z kamerového záznamu dále vyplynulo, že poté, co obžalovaný tímto způsobem napadl poškozeného, tak mu znemožnil jakoukoli další aktivitu spočívající ve snaze

ho zadržet, poškozený se začal chytat za hlavu a krvácel, což je zadokumentováno i na fotodokumentaci z místa činu. Pokud se obžalovaný hájil tím, že „útok“ poškozeného na jeho osobu byl natolik silný, že ho málem uškrtil, proto nevěděl, co dělá, a nic si nepamatuje, má soud za to, že se jedná pouze o účelové tvrzení, kdy se obžalovaný snaží zmírnit svou vinu. K tomuto tvrzení obžalovaného se vyjadřovali i předvolaní znalci. Znalec MUDr. Vojáček uvedl, že tzv. retrogradní amnézie, která může vzniknout v případě škrčení, je bezpodmínečně spojena s bezvědomím dotčené osoby, kdy z kamerového záznamu ani z tvrzení poškozeného nevyplývá, že by obžalovaný do bezvědomí upadl. Navíc je to dle názoru soudu i proti logice věci, neboť pokud by obžalovaný v důsledku škrčení upadl do bezvědomí, pak by těžko mohl poškozeného napadnout šroubovákem a bezprostředně by v klidu neodešel, což je rovněž patrné z kamerového záznamu. K amnézii tvrzené obžalovaným se vyjadřoval i znalec psychiatr MUDr. Tichý, který uvedl, že teoreticky by mohlo něco takového vzniknout, a mohlo by se to podobat tzv. alkoholovému okénku (v tomto případě pervitinovému), když bylo z tvrzení obžalovaného zjištěno, že byl v době činu pod vlivem pervitinu, který si před tím aplikoval. Avšak i znalec Tichý uvedl, že se mu to jeví jako značně nepravděpodobné, a konkrétně v případě tohoto trestného činu spočívajícího v aktivním útoku na poškozeného, to spíše vylučuje a považuje to za účelové tvrzení obžalovaného. Tétož názoru je i zdejší soud, jak již bylo výše uvedeno, výpovědi obžalovaného v tom směru, že neví, čeho se dopustil, neuvěřil, kdy toto je mj. vyloučeno i svědeckými výpověďmi svědků L. a V.. Oba tyto svědci uvedli, že se právě od obžalovaného dozvěděli, že měl někoho napadnout šroubovákem. Svědek V. uvedl, že to byl on, kdo obžalovanému volal, že jej viděl v televizní relaci, ve které byl hledán pachatel trestného činu, a poznal jej podle postavy a sestaveného identikitu. Svědek V. dále uvedl, že jedině, o co se obžalovaný zajímal, bylo, na které televizní stanici si může onu reportáž pustit. Poté, co se setkali osobně, mu obžalovaný sdělil, že chtěl tomu člověku něco ukrást, ale on jej napadl, skoro ho uškrtil, čemuž se obžalovaný bránil nějakým šroubovákem. Z tohoto svědectví je tedy naprosto zřejmé, že obžalovaný velmi dobře věděl, čeho se vůči poškozenému M. dopustil, a tvrzení o tom, že si na nic nepamatuje, je ryze účelové. Výpověďmi svědků N. a K. pak byly prokázány okolnosti vztahující se k soužití obžalovaného s jeho družkou A. P., nicméně tyto svědkyně neuvedly žádné bližší okolnosti o spáchaném trestném činu. Svědkyně N. pouze uvedla, že od družky obžalovaného věděla o tom, že měl někoho napadnout. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví genetika, bylo prokázáno, že na černé kšiltovce a brýlích nalezených na místě činu, se nacházejí profily DNA, náležející obžalovanému, stejně tak se jeho DNA nachází na držáku navigace TOM TOM, která byla odcizena z vozidla IVECO a na páce dveří k vozidlu, přičemž pravděpodobnost výše shody profilu DNA mnohonásobně překračuje hranici stanovenou jako limit individuální identifikace. Z kamerového záznamu, který zaznamenal potyčku mezi obžalovaným a poškozeným je pak zřejmé, že při svém odchodu z místa činu se obžalovaný skryl do kapuce a šel pryč se skloněnou hlavou, zřejmě si tedy byl vědom, že se na místě kamery nacházejí, a toto stvrdil i svědek V., který uvedl, že obžalovaný místo zná a o kamerách věděl. Obžalovaný pak byl zadržen v souvislosti s touto trestnou činností až dne 1.2.2016, jak vyplývá z protokolu o jeho zadržení, přičemž na policii se nepřihlásil sám s tím, že se chce udat, ale volal policii kvůli konfliktu probíhajícímu v bytě,

který obýval s dalšími osobami. V té době byl na obžalovaného současně vydán Obvodním soudem pro Prahu 3 příkaz, aby nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen, a byl stíhán pro další násilnou trestnou činnost.

Shora uvedenými důkazy má proto soud za jednoznačně prokázané, že se obžalovaný K. dopustil jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku.

Pokud se jedná o návrhy na doplnění dokazování výsledkem svědkyně K. a vyžádáním opisů RT některých svědků, a to L., V. a K., shledal je soud jako nadbytečné, neboť již z provedených důkazů mohl dospět k bezpečnému závěru o vině obžalovaného J. K. tak, jak bylo popsáno shora.

Z hlediska **právního hodnocení** naplnil obžalovaný svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 tr. zákoníku, neboť si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, když násilím rozbil skleněnou výplň bočního okénka u předních dveří vozidla zn. IVECO, a zde odcizil věci v celkové hodnotě 21.703 Kč ke škodě poškozených MMDS, s.r.o., SCHENKER, s.r.o. a J. M.. Škoda, kterou tímto způsobil, přesáhla částku 5.000 Kč, tedy jedná se o způsobenou škodu nikoli nepatrnou, ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku.

Současně se obžalovaný dopustil krádeže vloupáním, čímž se rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru nedovoleným překonáním uzamčení (§ 121 tr. zák.), v tomto případě rozbitím okna, přičemž tohoto jednání se dopustil přesto, že byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, a to trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30.4.2015 sp. zn. 3T 35/2015 s právní mocí 9.6.2015, kterým byl odsouzen mj. pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Dále se obžalovaný dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, a jehož se dopustil v úmyslu jinému způsobil těžkou újmu na zdraví, kdy čin spáchal opětovně, a k dokonání trestného činu nedošlo, tedy naplnil všechny znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst.

1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když ve snaze uniknout ze zadržení poškozeným M. na něj zaútočil šroubovákem do oblasti hlavy, v důsledku čehož poškozený utrpěl jednak nespecifikovanou oděrku v pravé spánkové krajině, dále bodnou ránu o délce 1cm v pravé spánkové krajině, která byla vedena střední intenzitou, a bodnou ránu o délce 1cm na čele vpravo od střední čáry, pronikající přes kůži a čelní kost do pravé čelní dutiny, která byla vedena relativně velkou intenzitou, přičemž u poškozeného došlo v souvislosti s úrazovou změnou ke krvácení do čelní dutiny, do dutiny čichové kosti a do pravého nosního průduchu. Toto poranění poškozeného si vyžádalo lékařské ošetření, pracovní neschopnost poškozenému vystavena nebyla. Bez ohledu na to je však soud přesvědčen, že způsob útoku, který použil obžalovaný proti poškozenému, byl způsobilý k tomu, aby mohlo poškozenému vzniknout závažné poranění mozku, případně mohlo dojít k průniku šroubováku do dutiny oční, což by mohlo vést i ke ztrátě oka. Dle vyjádření znalce, pokud by byla do oblasti spánkové vedena rána stejnou intenzitou jako byla vedena rána do oblasti čelní, nepochybně by

bylo velmi vysoké riziko prolomení šupiny pravé kosti spánkové s proniknutím do dutiny lební, což by vedlo k poranění mozku jako důležitého orgánu. Stejně tak jen shodou náhod se obžalovaný netrefil do oblasti očí, které se nachází nedaleko čela i spánku, kam útočil. Takováto poranění by již byla ze soudně lékařského hlediska hodnocena jako těžká újma na zdraví. Znalec z oboru zdravotnictví pak jednoznačně vyloučil, že by mohlo zranění poškozeného vzniknout například tím, že by poškozený spadl na šroubovák, který držel v ruce obžalovaný, neboť intenzita útoku vyžadovala aktivní jednání obžalovaného vůči poškozenému. Dle názoru soudu musel být obžalovaný srozuměn s tím, že svým útokem mohl způsobit poškozenému závažnější poranění, než které mu fakticky způsobil, a které mohlo vést zejména k poškození důležitých orgánů uložených v hlavě poškozeného, a to vzhledem k použitému nástroji, místu, kam útočil, intenzitě a četnosti ran. Prokázáno dále bylo, že se obžalovaný tohoto jednání dopustil přesto, že byl již v minulosti za trestný čin těžkého ublížení na zdraví odsouzen i potrestán, a to rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 1.8.2007 sp. zn. 1T 44/2007, který nabyl právní moci

27.9.2007, kterým mu byl uložen trest odnětí svobody v délce 4 let, který vykonal dne 17.1.2011. Soud dospěl k závěru, že zločinu pokusu zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví se obžalovaný dopustil minimálně v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Ve vztahu k přečinu krádeže soud uzavírá, že se jej obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť jeho cílem bylo se odcizené věci prodat a obohatit se.

Obžalovaný byl zkoumán znalci z oboru psychiatrie a psychologie, kteří dospěli k závěru, že netrpí žádnou duševní chorobou, ani poruchou, a i přes to, že uvedl, že se žalovaného jednání dopustil pod vlivem pervitinu, jeho schopnosti rozpoznávací byly zcela zachovány, schopnosti ovládací byly sníženy mírně, zhruba na polovině stupnice mezi plně zachovalými a vymizelými schopnostmi. Znalec psychiatr uvedl, že závislost obžalovaného na pervitinu je psychického rázu, je u něj snížena schopnost odolat požití první dávky drogy, nicméně tato skutečnost ho nevyvíňuje z jednání, kterého se dopustil, neboť toto vychází z jeho smíšené poruchy osobnosti, kdy obžalovaný je osobou disociální, nezdrženlivou, impulsivní v intoxikaci a zátěži, a intoxikace pervitinem a prostý afekt pouze akcentovaly jeho osobnostní rysy, zvýšily jeho aktivitu a sebevědomí, a snížily jeho soudnost, což zcela koresponduje s trestnými činy, kterých se dopustil. V každém případě je obžalovaný schopen uvědomit si účinky pervitinu na své jednání, sám před soudem uvedl, že je schopen i abstinovat a řadu let se bez drogy obešel. S ohledem na výše popsána stanoviska znalců proto soud dospěl k závěru, že obžalovaný je plně trestně odpovědný za své jednání.

Pokud se jedná o **druh a výměru trestu**, vycházel soud z ust. § 38 a 39 tr. zákoníku, vzal v úvahu povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobu obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v současné době nemá stálé bydliště ani zaměstnání. Obžalovaný sice doložil, že v minulosti pracoval v xxx jako xxx jednalo se však o období let 2013 – 2014, v poslední době se, dle svých

tvzení, živil příležitostnými brigádami. Obžalovaný je uživatelem pervitinu a má bohatou trestní minulost. Dle opisu RT byl celkem 12x soudně trestán, a to převážně pro majetkovou trestnou činnost, v jednom případě i pro násilnou trestnou činnost, jak již bylo zmiňováno shora, kdy byl odsouzen pro trestný čin dle § 222 odst. 1 tr. zákona rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 1.8.2007 sp. zn. 1 T 44/2007. Mezi poslední odsouzení obžalovaného lze zařadit rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30.4.2015 sp. zn. 3T 35/2015 s právní mocí dne 9.6.2015, kterým byl odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a pro trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, za což mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v délce 12 měsíců, který mu byl odložen na zkušební dobu v délce 24 měsíců, a dále mu byl uložen trest propadnutí věci. Naposledy pak byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 dne 30.9.2015 sp. zn. 15 T 72/2015, a to opět pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kterým mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v délce 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Tímto rozhodnutím byl zrušen výrok o trestu z předchozího trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30.4.2015. Poslední souhrnný trest odnětí svobody v délce 6 měsíců obžalovaný vykonal dne 2.8.2016. Jako polehčující okolnost shledal soud u obžalovaného toliko jeho lítost nad spáchaným trestným činem, kterou vyjádřil omluvným dopisem poškozenému, a to, že uhradil škodu, kterou vyčíslila VZP ČR, byť v tomto případě je na místě uvést, že tak neučinil ze svých finančních prostředků, ale s pomocí svých rodičů. Doznání obžalovaného nepovažoval soud za polehčující okolnost, a to z toho důvodu, že se doznal pouze k tomu, že se vloupal do vozidla IVECO a odcizil odtud věci, ovšem toto doznání je učiněno pod tíhou zajištěných důkazů, kdy byl v podstatě bezprostředně poté zadržen poškozeným M.. Pokud se jedná o jeho tvrzení, že zavolal policii a nechal se zadržet, pak bylo zjištěno, že toto oznámení na policii nebylo činěno z toho důvodu, že by chtěl připustit svou odpovědnost za nyní žalované jednání, ale jednalo se spíše o jeho žádost PČR o pomoc v rámci konfliktu, který probíhal v bytě, kde žil. Naopak je třeba uvést, že se obžalovaný před zodpovědností za toto jednání před policií delší dobu skrýval, neboť ode dne 29.10.2015, kdy došlo ke spáchání žalovaných trestných činů, až do 1.2.2016, se trestnímu postihu vyhýbal. Dále je třeba zmínit, že obžalovaný je v současné době trestně stíhán pro další násilnou trestnou činnost, kvalifikovanou jako zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, kdy toto trestní řízení je vedeno před Obvodním soudem pro Prahu 10 pod sp. zn. 2T 82/2016.

Státní zástupkyně navrhla obžalovanému uložit přísný nepodmíněný trest odnětí svobody vyměřený při horní hranici zákonné trestní sazby § 145 odst. 2 tr. zákoníku, přičemž trestní sazba je zde v rozmezí 5 – 12 let. Soud po zhodnocení všech shora uvedených okolností dospěl k závěru, že takto navržený trest by byl pro obžalovaného nepřiměřeně přísný. Přestože obžalovanému přitěžuje jeho bohatá trestní minulost, je zřejmé, že se jedná o pachatele zejména majetkových trestných činů, a pro násilnou trestnou činnost byl doposud odsouzen pouze v jednom případě, přičemž tato okolnost je již zohledněna v použité právní kvalifikaci.

Soud přihlédl k tomu, že se obžalovaný dopustil těžkého ublížení na zdraví ve stádiu pokusu, a že k závažnějšímu následku u poškozeného nedošlo, byť to bylo spíše dílem náhody. Vyjma drobných jizev poškozený nemá trvalé následky na zdraví. Na druhé straně ale soud dospěl k závěru, že je na místě působit na obžalovaného represivním způsobem, neboť z jeho způsobu života je zřejmé, že si z doposud ukládaných trestů nevzal ponaučení, trestnou činnost páchá soustavně a jeho resocializace byla vyhodnocena jako téměř vyloučená. Jako přiměřený soud shledal uložení trestu odnětí svobody ve výměře ještě pod polovinou zákonné trestní sazby v délce 8 let, pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznic se zvýšenou ostrahou, když pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku nebyly shledány žádné důvody.

S nároky na **náhradu škody** se připojila společnost MMDS, s.r.o. s částkou 80.000 Kč, kdy v rámci trestního řízení bylo prokázáno, že jí byla způsobena škoda pouze na rozbitém okénku ve vozidle IVECO, a hodnota tohoto poškození byla vyčíslena na částku 848 Kč. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu proto bylo uloženo obžalovanému, aby poškozené společnosti škodu přesně v této výši nahradil. Se zbytkem svého nároku na náhradu škody byla poškozená společnost odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. K trestnímu řízení se dále připojila s nárokem na náhradu škody VZP ČR, která vyčísnila náklady, které vynaložila na léčení poškozeného J. M. v částce 5.676 Kč s úrokem z prodlení a náklady řízení. Z potvrzení o vkladu hotovosti na účet VZP ČR ze dne 19.8.2016 bylo prokázáno, že VZP ČR byla tato částka uhrazena, a proto byla odkázána dle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do 8 dnů** ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. V odvolání je třeba uvést, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jinak bude odmítnuto. Rozsudek mohou napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o této náhradě.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

V Praze dne 23. srpna 2016

JUDr. Kateřina Radková

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
J.Žatková